

РЕШЕНИЕ

№ 559

гр. Русе , 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надежда М. Александрова

при участието на секретаря Борянка Г. Тончева
като разгледа докладваното от Надежда М. Александрова Гражданско дело
№ 20214520101223 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД от С. АЛ. Б. против ОД на МВР- Русе за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 24 500.00 лева и имуществени вреди в размер на 1176.02 лева, вследствие претърпяна на 21.10.2020 год. злополука в двора на сектор Пътна полиция към ОД- МВР- Русе, находящ се в град Русе, бул. Липник № 131. Ищецът твърди, че на 21.10.2020 г., около 14.00 часа отишла заедно със съпруга си Д. В. Д. да получи подновената си шофьорска книжка в сградата на сектор Пътна полиция към ОД на МВР- Русе, находяща се в гр. Русе, бул. Липник № 131. На двора, непосредствено пред сградата, чакали хора на опашка. Двамата се насочили натам, за да изчакат реда си, вървейки по силно неравната повърхност непосредствено преди сградата, като плочките били сериозно разместени. Ищецът се спънала, паднала, вследствие на което получила травма в областта на лявата глезенна става с деформация и невъзможност за движение. В момента на падането и след това изпитвала освен силни болки, уплаха и неудобство пред чакащите наблизно хора. Някой от хората на опашката извикал линейка, която откарала пострадалата в УМБАЛ Канев.

Дежурният ортопед под обща анестезия и рентгенов контрол наместил глезенната става и поставил гипсова имобилизация. Ищецът била настанена в ортопедично отделение и на следващия ден със спинална упойка ѝ била направена операция, при която се поставила плака с шест винта и един интрафрагментарен винт, както и малеоларен винт- шев на раната. Раната била защита и направена гипсова имобилизация. Ищецът била изписана на 27.10.2020 г. След това в продължение на 40 дни лежала, без да може изобщо да стъпва на левия си крак. На 16- я ден били махнати конците, а през ден идвала в дома ѝ медицинска сестра, която сменяла превръзките. Ищецът твърди, че през цялото това време изпитвала силни болки и се налагало да пие обезболяващи. Не можела да отиде в тоалетна, не можела да се изкъпе. Грижите за нея и домакинството поел съпругът ѝ. Ищецът започнала физиотерапия на 01.12.2020 год., но тъй като кракът ѝ отичал много и изпитвала силни болки, се наложило да бъде преустановена и да бъде в покой още известно време. Така процедурите били възстановени след десетина дни и продължили до 19.02.2021 г. Ищецът твърди, че започнало бавно възстановяване, което не е завършило и понастоящем. От залежаването напълняла, което се отразило на общото ѝ здравословно състояние. Заявява, че ѝ предстои нова операция за отстраняване на поставените винтове.

Ищецът счита, че ответникът е надлежен такъв, тъй като имотът, в границите на който е станала злополуката, е публична държавна собственост, като управлението му включва правото на юридическото лице на бюджетна издръжка, каквото е ответното, да го владее, ползва и задължението да го поддържа за своя сметка и на своя отговорност. Поради това ангажира отговорността на ответника, като претендира и направените по делото разноски.

Ответникът дава отговор, оспорва предявения иск, като моли същият да бъде отхвърлен и да му бъдат присъдени направените разноски. Прави възражение за съпричиняване на претърпените вреди, заявява, че изложеното в исковата молба не отговаря на действителността. Смята, че претенциите са в завишен размер и не отговарят на претърпените от ищеца евентуални вреди.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, приема

за установено следното от фактическа страна:

Свидетелите Д.Д. (съпруг на ищеца) и Н.Ж. (служител на ответника) заявиха при разпита си, че на 21.10.2020 г. около 14.00 часа ищецът, заедно със съпруга си, отишла да получа подновената си шофьорска книжка в сградата на сектор Пътна полиция към ОД на МВР- Русе, находяща се в гр. Русе, бул. Липник № 131. На двора, пред сградата, имало чакащи на опашка хора, поради което ищецът и съпругът ѝ се насочили към тях, за да получат информация къде да изчакат реда си. И двамата свидетели заявиха, че плочките, с които е застлан дворът пред сградата на сектор Пътна полиция, са били сериозно разместени. Точно на такова място с разместени и стърчащи по- високо от другите плочки, ищецът се спънала и паднала. Свидетелят Н.Ж. потвърди, че именно това, което е на цветната снимка от мястото на падането на Б., е видял и той, когато е излязъл на двора, за да провери дали с нещо може да помогне на ищеца, като впоследствие занесъл нейната и на съпруга ѝ подновени шофьорски книжки. Според събраните гласни доказателства състоянието на настилка на двора пред сградата на Пътна полиция на бул. Липник № 131 и към настоящия момент е същото- разместени и неравно разположени плочки, т.е. бездействието на ответника продължава.

Вследствие на падането, ищецът е получила травма в областта на лявата глезенна става. Тя е изпитала силна болка както в крака си, така и в цялото тяло, след като седнала отвисоко при падането. В момента на падането и след това изпитвала освен силни болки, уплаха и неудобство пред чакащите наблизо хора, според свидетеля Димитров. Някой от чакащите на опашката пред сградата извикал линейка, с която Б. е откарана в УМБАЛ КАНЕВ АД.

Видно от Епикриза, издадена от на УМБАЛ КАНЕВ АД- Русе, Отделение Ортопедия и травматология, ищецът постъпила по спешност за оперативно лечение на 21.10.2020 г. в лечебното заведение, тъй като при падане получила травма в областта на лява глезенна става с болка, оток, деформация и невъзможност за движение. Същия ден под обща анестезия и рентгенов контрол е наместена глезенната става и поставена гипсова имобилизация. Ищецът била настанена в ортопедичното отделение на болницата и на следващия ден със спинална упойка ѝ е направена операция, при която са поставени плака с шест винта и един интрафрагментарен винт, както и малеоларен винт-шев на раната. Раната е била защита и направена

гипсова имобилизация. Б. е изписана на 27.10.2020 г. Не е било разрешено да стъпва на левия си крак, поради което след изписването ѝ в продължение на 40 дни тя е лежала. Първоначално са използвани памперси и подлога, а впоследствие свидетелят Д. закупил специален стол за баня и тоалетна, който е поставил близо до леглото ѝ, за да може тя, без да стъпва на левия си крак, с помощта на съпруга си, да ползва тоалетна. Свидетелите Д. и П*, помагала също при обслужването на ищеца, установиха, че на 16-ия ден са ѝ махнати конците. През ден медицинска сестра идвала в дома на пострадалата, за да ѝ сменя превръзките. През цялото време ищецът изпитвала силни болки и се е налагало да пие обезболяващи. Не можела да се придвижва до тоалетната, не е можела да се изкъпе. Съпругът ѝ е поел изцяло грижите за нея, включително и за личната ѝ хигиена. В негово отсъствие грижите поемала свидетелят П*. Наложило се съпругът на ищеца да поеме всички грижи за домакинството и дома им, като била ангажирана и жена за почистването. От 01.12. 2020 г. ищецът започнала физиотерапия. Свидетелите Д. и П* заявиха, че тъй като кракът на Б. оттичал много и тя изпитвала силни болки, било преустановено раздвижването за около десетина дни. Счупеният крак бил оставен в покой, като през повечето време ищецът го държала вдигнат на възглавница. След възобновяване на физиотерапията, същата приключила в средата на февруари 2021 г. Ищецът започнала да се придвижва бавно с помощта на канадка, но не за повече от общо час- час и половина на ден, тъй като при по-дълго движение болките се засилвали и кракът ѝ се подувал. Това положение, според свидетелите Д. и П*, продължава и към настоящия момент. Те споделиха, че Б. се придвижва бавно, само с помощта на канадка, никога сама- или заедно със съпруга си, или заедно с приятелката си К П*. По време на разходка се налага често да сядат, за да почива крака ѝ и да намалеят болките. Към настоящия момент не е възстановено нормалното движение на стъпалото на левия ѝ крак, то е ограничено и болезнено. Свидетелят Д. посочи, че от дългото залежаване и невъзможността да се движи, съпругата му напълняла с около 8 кг, което се отразило допълнително неблагоприятно на общото ѝ здравословно състояние. Предстои ѝ нова операция за отстраняване на поставени ѝ винтове, която според вещото лице се извършва по предложение на лекуващия лекар и със съгласието на пациента, и обикновено е около година след оперативната интервенция. Свидетелите Д. и П* посочиха, че действително има такова становище на лекуващия лекар и

предстои операция през есента на настоящата година.

Съгласно заключението на назначената по делото съдебно-медицинска експертиза ищецът получила трималеоларна фрактура на лявата глезенна става, изкълчване на ставата. Установените травматични увреждания са наложили наместване на счупването по спешност, след което е извършена операция за стабилизиране на счупванията с метална синтеза. Налице е трайно затрудняване на движенията на ляв долен крайник. При такива увреждания, каквито са установени при ищеца, обикновено болките са най-силни непосредствено след получаването му, след оперативната интервенция и след манипулациите, по време на раздвижването. Същите могат да продължат и след възстановителния период при прекомерно натоварване на крайника, преохлаждане, промяна на времето. Нормалният възстановителен период при такива счупвания е шест-седем месеца. От събраните гласни доказателства се установява, че и в момента- близо осем месеца след счупването, ищецът не може да се движи нормално, продължава да използва помощни средства, да търпи болки и да получава отоци на счупения крак.

Според фактури № 921/28.10.2020 год., № 954/16.12.2020 год. № 20046619/23.10.2020 год. и № 20046546/22.10.2020 го., издадени от НОВА МЕД- РУСЕ ЕООД и УМБАЛ КАНЕВ АД, ищецът е720.00 лева за импланти, 224.00 лева за проходилка и 22 лева за патерица- канадка. Ищецът е заплатила също медикаменти- 97.00 лева за Фраксипарин, 78.22 лева за Детралекс, Лиотон 1000 гел и Фастум гел, както и 34.80 лева- потребителска такса за престой в болница.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Няма спор, че участъкът, в който се твърди, че е станало произшествието, а именно двора пред сградата на сектор Пътна полиция към ОД на МВР- Русе, находяща се в гр. Русе, бул. Липник № 131, е публична държавна собственост, предоставен за управление на ОД на МВР- Русе. Съгласно Закона за държавната собственост, управлението върху имот - държавна собственост включва правото на юридическото лица на бюджетна издръжка да го владее, ползва и задължението да го поддържа за своя сметка и на своя отговорност. Според чл. 25, ал. 1 от ЗДС поддържането и ремонтите

на имотите-държавна собственост, се извършват от ведомствата, на които са предоставени за управление.

От събраните в производството гласни и писмени доказателства, се установява, че на 21.10.2020 г. ищецът е паднала в двора пред сградата на сектор Пътна полиция към ОД на МВР- Русе, находяща се в гр. Русе, бул. Липник № 131 поради неравности на настилката в двора, в резултат на което е получила описаните по- горе увреждания, претърпяла е и продължава да търпи болки и страдания. Съобразно изложеното съдът приема, че процесното счупване е възникнало като резултат на бездействието на ОД на МВР- Русе, изразяващо се в неподдържане на предоставения ѝ за управление държавен имот в състояние, осигуряващо необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно придвижване на гражданите на територията на имота.

С оглед вида на отговорността, без значение е точно кой орган или съответни длъжностни лица не са предприели съответните действия по осигуряване безопасността на терена. При тези данни, в случая има основания за ангажиране гаранционно- обезпечителната отговорност на ОД на МВР- Русе. По делото се установиха останалите елементи от фактическия състав на чл. 49 от ЗЗД, а именно - претърпени в резултат на неизправното състояние на плочките в двора на Пътна полиция вреди, изразяващи се в претърпени от ищцата болки, страдания и имуществени вреди, по повод на причинената ѝ травма.

Съгласно гражданския закон – чл. 51 от ЗЗД виновният за непозволеното увреждане дължи пълна обезвреда за щетите, вкл. неимуществени, причинени на пострадалия. Последните съставляват промяна чрез смущение, накърняване и унищожаване на благата на човека, представляващи негови права, телесна цялост и здраве. По делото се установи по категоричен начин, че на ищеца са причинени телесни увреждания, като с приетите по делото заключение на съдебно- медицинска експертиза и гласни доказателствени средства се доказва, че те са свързани с изпитването на силни болки през продължителен период от време, затруднения при обслужването на пострадалата в бита, физическия дискомфорт. Съгласно нормата на чл. 52 от ЗЗД размерът на неимуществените вреди се определя от съда по справедливост. При съобразяването му съдът взе предвид характера на

причинените увреждания- наличието на средна телесна повреда, силните болки, претърпените две интервенции, периода на болнично и домашно лечение с невъзможност и силно затруднение на самостоятелното обслужване, нарушение в движението на крака, което продължава и понастоящем, а предстои и операция за отстраняване на поставените винтове, предвид което прие, че справедливият размер е около 24 500 лева, поради което настоящият иск, като основателен следва да се уважи изцяло.

Съдът счита предявения иск за обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 1176.02 лева, изразяващи се в закупени импланти (720 лева), закупуване на комбиниран стол за баня и тоалетна и проходилка (224 лева), закупуване на канадка (22 лева), медикаменти- Фраксипарин (97 лева), Детралекс, гелове (78.22 лева), както и за потребителска такса за престой в болница (34.80 лева), за основателен с оглед представените по делото фактури, касови бележки и рецепта.

Съдът намира за несъстоятелни доводите за наличие на съпричиняване от страна на ищеца за настъпилата злополука, тъй като ответникът при главно и пълно доказване не установи наличието на това обстоятелство- по делото липсват доказателства, от които следва извод, че в резултат на виновното поведение на ищеца е настъпила процесния инцидент. Нито обувките, с които е била обута, нито травмите и заболяванията, които е имала в миналото, могат да се определят като предпоставка за счупването на глезена, още по-малко пък да бъде квалифицирана като груба небрежност.

Предявеният иск за заплащане на законна лихва има акцесорен характер и следва основателността на главния иск. Предвид изложените съображения, законна лихва следва да се присъди върху обезщетенията за претърпени неимуществени вреди, считано от датата на увреждането, съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД.

С оглед изхода на спора ответникът дължи на ищеца сумата 2910.00 лева- разноси по делото за държавни такси, адвокатски хонорар и депозит за възнаграждение на вещото лице. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар, заплатен от ищеца. Той е съобразен с минималния размер по Наредба № 1 от 09.07.2004 год., фактическата и правна сложност на делото, заплатения ДДС.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОД на МВР- Русе, гр. Русе, бул. Скобелев № 49, представлявано от М*Й*Д*- директор да заплати на С. АЛ. Б., ЕГН *****, адрес: гр. Русе, ул. И* № 10 обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди в размер **24 500.00 лева**, изразяващи се в претърпени болки и страдания, както и тези, които ще търпи занапред, вследствие на падане на 21.10.2020 г. в гр. Русе, в двора пред сградата на сектор Пътна полиция към ОД на МВР- Русе, имуществени вреди в размер **1176.02 лева** вследствие на същия инцидент, ведно със законната лихва върху главниците от 21.10.2020 г. до окончателното им изплащане,

ОСЪЖДА ОД на МВР- Русе, гр. Русе, бул. Скобелев № 49, представлявано от М*Й*Д*- директор да заплати на С. АЛ. Б., ЕГН *****, адрес: гр. Русе, ул. И* № 10 сумата от **2910.00 лева**- разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____